

Ermeni Soykırımı İddiası, Sömürgeci Kâfirlerin Siyâsi Kozudur

10 Ekim’de Amerikan Temsilciler Meclisi Dış İlişkiler Komitesi, Ermenilerin öldürülmesine ilişkin 1915 olaylarının “soykırım” olarak tanımlanmasına dair bir yasa tasarısı kabul etti. “Bağlayıcı olmayan” bu tasarı, Temsilciler Meclisi’nin Demokrat Başkanı Nancy Pelosi’nin inisiyatifi ile Meclis gündemine alınıp 16 Kasım’dan önce oylamaya sunulacak.

Uzun bir süredir Amerikan Kongresi’nin gündeminde olan tasarının mezkur komiteden geçebileceği ihtimâlinin doğması ile birlikte, Bush yönetimi ve kendilerine dost olan Türkiye’deki AKP Hükümeti harekete geçip tasarının komitede kabul edilmemesi için çaba harcadılar. Amerikan Dışişleri Bakanı Rice ile Savunma Bakanı Gates devreye girip komite üyelerini uyardılar. Türkiye yetkilileri de tasarının kabul edilmesi halinde, Türk-Amerikan ilişkilerini sarsacak bazı “tehdit-görünümlü” sözler sarfettiler. Hatta yaşayan sekiz Amerikan Dışişleri bakanı, ortak bir mektup yayınlarak tasarının kabul edilmemesine çağırdılar. Türkiye’den hükümet ve muhâlefet temsilcilerinden oluşan bir heyet, kulis ve ikna faaliyetlerinde bulunmak için Washington’a gittiler. Tüm bunlara rağmen tasarı komitede kabul edilip Temsilciler Meclisi’ne sevk edildi.

Tasarının neden Amerika’da gündeme geldiği ve Demokratlar ile Cumhuriyetçiler arasındaki çekişmenin nereden kaynaklandığı konusuna değinmeyip Türkiye’nin konumundan ve içerisine düştüğü zelil durumdan kısaca bahsedeceğiz.

1. Amerika ile Türkiye Cumhuriyeti Hükümeti arasında sıcak bir dostluk ilişkisi vardır. Türkiye, Amerika’nın bu bölgedeki en önemli müttefiklerinden ve yardakçılarından biridir. Dolayısıyla böyle bir tasarı nedeniyle, bu köklü ilişkilerin ciddi zararlar görmesi söz konusu değildir. Her ne kadar Türkiye içerisinde Amerikan karşıtı güç odaklarının belirli bir ağırlığı bulunsun da, AKP Hükümeti Amerika’ya sadâkatinde bölgemizin ender hükümetlerinden biridir.
2. Bush yönetiminin tasarı aleyhindeki çabaları, Türkiye’nin hayrına veya Türkiye yöneticilerinin hatırına değildir. Bilakis bunun, konumuz olmayan başka maksatları vardır. Dolayısıyla İslâm düşmanı ve Müslüman kâtili Bush yönetiminin, Türkiye dostu gibi yansıtılması açık bir aldatmacadır.
3. Dikkat edilmelidir ki Hükümet yetkililerinin, tasarının komiteden geçmesinden önce dile getirdikleri tehdit-benzeri söylemler, tehdit değil safsatadır. Çünkü bu söylemler arasında yer alan; İncirlik’in ve Habur sınır kapısının kapatılması yada Amerikan şirketlerinin savunma ihalelerinden men edilmesi gibi işlerin vakıası yoktur. Tasarının kabulünden sonra Amerikan Savunma Bakan Yardımcısı Edelman ile birlikte, güya ortamı yumuşatmak için Ankara’ya gelen Amerikan Dışişleri Bakan Yardımcısı Dan Fried yaptığı açıklamada, “*Türk yetkililer endişelerini yapıcı bir şekilde dile getirdiler. Bir tehdit mesajı almadık*” diyerek bunu ifşa etti. Ayrıca geçen yıl Fransa’da kabul edilen benzeri bir yasa öncesindeki yenilip yutulan sözler hatırlanmalıdır. Bunun içindir ki tasarı komiteden geçtiği halde, Türkiye’nin Washington Büyükelçisi’nin çağrılması dışında hiçbir tavır takınılmamıştır. Bu yönetim böyle kalmaya devam ettiği sürece bundan sonra da takınılmayacaktır. Zaten bu çağırma da Başbakan Erdoğan’ın belirttiği gibi, protesto için değil, istişâre amaçlıdır, dolayısıyla kısa süre sonra geri gönderilecektir.
4. Bu tasarı ilk kez Amerikan Temsilciler Meclisi’nin gündemine gelmemektedir. Bundan önce 2005 yılında da aynı komiteden aynı karar tasarısı kabul edilmiş, Temsilciler Meclisi’nde kabul edilmemişti. Oysa o zaman bu kadar tartışma meydana getirmemişti. Ayrıca benzeri tasarılar dünyanın yirmiden fazla ülkesinde, Avrupa Komisyonu’nda ve bizâtihi Amerika’nın 42 eyalet meclisinde de kabul edilmiştir. Türkiye’nin bunlara etkisi ve tepkisi neredeyse hiç olmamıştır. Dolayısıyla bu mesele, sadece Ermenistan ile Türkiye arasındaki tarihsel bir çatışmadan öte, devletlerarası çapta siyâsi bir koz olarak kullanılmaktadır. Bu mesele Türkiye’nin önüne daha çok çıkacaktır. Avrupa Birliği ile ilişkilerden azınlık haklarına ilişkin reformlara, Rusya ile ilişkilerden Azerbaycan-Ermenistan çekişmesindeki Türkiye’nin anahtar rolüne kadar pek çok alanda gündeme gelecektir.

5. Türkiye Amerika için bu kadar önemli olduğu halde ve Hükümet'in bunca çabalarına rağmen, böyle bir tasarının komitede kabulü esasen Türkiye için bir utançtır. Ayrıca AKP Hükümeti'nin, oldukça sıcak ilişkileri bulunan ve tasarı için destek vereceği umulan Amerika'daki Yahudi lobisi de yan çizmiş, kendilerine güvenen Türk yetkililerin yüzünü karartmıştır. Nitekim 8 yahudi komite üyesinden 7'si tasarı lehine oy vermiştir.
6. Meydana geldiği iddia edilen olaylar 1915 yılındadır. Oysa Türkiye Cumhuriyeti 1923'te kurulmuştur. Kurulduğu günden beri Osmanlı Hilâfet Devleti ile olan tüm bağlarını kesmiş olan bu devletin, Osmanlı döneminde meydana geldiği iddia edilen bu olayı neden savunduğu belirsizdir. Bu Osmanlı'yı savunmaktan ziyade, olsa olsa Osmanlı Hilâfet Devleti'ni yıkmak ve Türkiye Cumhuriyeti'nin kurmanın zeminini hazırlayan Yahudi Avdetilerin kurduğu İttihad ve Terakki Partisi'ni savunmak olabilir. Zira 1915'te Ermenilerin tehcir (göç ettirilmesi) kararını alan İttihad ve Terakki Partisi idi.

Yaklaşık bir asır önce meydana gelen olayları, yıllardır siyâsi, hukuki ve toplumsal yönlerden kendi politikaları ile istismar eden Sömürgeci Kâfirler, söz konusu olan kendi katliamları olunca, herkesi susturmaya kalkışmaktadır. Amerika'nın Kızılderililere uyguladığı katliamlardan, İngilizlerin, Fransızların, Yahudilerin, Rusların, Sırpların, Hinduların Müslümanlara ve Müslüman olmayan diğer mazlum milletlere karşı uyguladıkları katliamlar göz ardı edilmektedir. Türkiye Cumhuriyeti Devleti de tüm bu cürümlere doğrudan yada dolaylı destek vererek, yada en azından susup izleyerek ortak olmuştur.

Türkiye Cumhuriyeti'nin ve AKP Hükümeti'nin, Ermeni soykırımı meselesini ve haklı-haksız fâili olan İttihad ve Terakki Partisi'ni savunmaktan önce, Osmanlı Hilâfet Devleti'ne, tarihine, zaferlerine, stratejilerine, Kâfirler karşısındaki azim tavırlarına ve en önemlisi uyguladığı İslâm nizâmlarına sahip çıkması gerekir. Ermenilere yönelik katliamlara karşı çıkmaktan önce, geçmişte kendi işlediği katliamlara, Irak'ta, Filistin'de, Afganistan'da, Keşmir'de ve diğer İslâmî topraklar üzerinde işlenen katliamlara tavır koyması, halen toplumsal olarak süregelen kaoslar sonucu ölen ve öldürülen insanların sahip çıkması lazım gelir.

Benzeri tasarıları kabul eden devletleri protesto veya boykot etmeden önce, onlarla siyâsi, diplomatik, askeri ve mevcut diğer tüm ilişkilerini ve desteklerini derhal kesmesi, onların elçilerini, heyetlerini, ajanlarını, üslerini ve diğer tüm varlıklarını kovması gerekir.

Allah'ı râzı edecek, kullarını memnun edecek, mazlumları sevindirecek köklü çözüm işte budur, ancak yazıktır ki başımızdaki yöneticiler, bunları gerçekleştirme yönünde adım atmak şöyle dursun, akıllarından geçirmeyi dahi göze alamamaktadırlar, Allah'ın rahmetinden mahrum oldukları sürece de göze alamayacaklardır.

“Sakin, Allah'ı zâlimlerin yaptıklarından habersiz sanma! Ancak Allah, onları (cezalandırmayı), korkudan gözlerin dışarı fırlayacağı bir güne erteliyor. (O gün) zihinleri bomboş olarak, kendilerine bile dönüp bakamaz durumda ve gözleri göğe dikilmiş bir vaziyette koşarlar.” [İbrâhîm 42-43]

Hizb-ut Tahrir
Türkiye Vilâyeti

H. 08 Şevvâl 1428
M. 19 Ekim 2007